

॥ त्रोटकाष्टकम् ॥

विदितार्थलश्रासुधाजलधे
महितीपनिषत्कृतितार्धनिधे ।
हृदये कलये विमलं चरणम्
भव शंकरदेविक मे शरणम् ॥ ०

करुणावरोणालय पालय मां
भवसागरदुःखविद्वानहृदम् ।
रचितार्थलदर्शनतत्त्वविदम्
भव शंकरदेविक मे शरणम् ॥ १

भवता जनता सुहिता भविता
निजबोधविचारणचारुमतै ।
कलयेश्चरजेवविवेकविदम्
भव शंकरदेविक मे शरणम् ॥ २

भव एव भवानिति मे नितराम्
समजायत चेतसि कौतुकिता ।
मम वारय मोहमहाजलधिमम्
भव शंकरदेविक मे शरणम् ॥ ३

सुकृतैर्धकृतै बहुधा भवतौ
भविता समदर्शनलालसता ।
अतिदिनमिमं परिपालय माम्
भव शंकरदेविक मे शरणम् ॥ ४

जगतीमवितुं कलित कृतयो
विचरन्ति महामहसत्त्वलतः ।
अहिमांशुनिवात्र विभासि गुरो
भव शंकरदेविक मे शरणम् ॥ ५

गुरुपुंगव पुंगवकेतन तै
समतामयतां नहि कोऽपि सुधिः ।
शरणागतवत्सल तत्त्वनिधे
भव शंकरदेविक मे शरणम् ॥ ६

विदितं न मया विशद्वैककला
न च किंचन कांचनमस्मि गुरो ।
द्वुतमेव विधेहि कृपां सहजाम्
भव शंकरदेविक मे शरणम् ॥ ७